

cejního ve příčině vod tekoucích (srov. § 4 zákona č. 332/1920 Sb.), a že v řízení předcházejícím vydání dotyčného aktu povolovacího musí býti slyšen obecní, resp. obvodní lékař. Spolupůsobí tedy v základě pozitivního předpisu obvodní lékař po stránce odborné i v právě uvedeném řízení a spadá posudek jeho do rámce jeho služební povinnosti v oboru služby správně-zdravotní. Za tohoto stavu je splněn předpoklad shora uvedených předpisů o rozsahu služební povinnosti obvodního lékaře i co do řízení pro určení močidla konopí a lnu a ob stojí nař. rozhodnutí po právu, i kdyby jeho odkaz na předpis § 2 bod 6 a 9 instrukce neměl v uvedených bodech dostatečné opory a byly snad důvodnými vývody stížností, jež s hlediska těchto předpisů snaží se dovoditi, že účast obvodního lékaře na řízení o určení močidla konopí a lnu není jeho služební povinností. Je-li však podání vyjádření obvodního lékaře v právě uvedeném řízení součástí jeho služební povinnosti, nelze ani služební cestu, které bylo třeba, aby mohl splniti tuto svou služební povinnost, vylučovati co do otázky náhrady výloh s ní spojených z cest, jejichž výlohy sluší hraditi z paušálu určeného podle § 39 vlád. nař. č. 24/1923 Sb. Podle toho je pro spornou otázku bez právního významu skutečnost, kdo dal podnět k tomu, že došlo k řízení za účelem určení močidla pro konopí a len a mýlí se stížnosti, tvrdí-li opak.

Pokud stížnost buduje svou obranu na úvaze o rozdílném postavení okresního a obvodního lékaře, nemusil nss vývody těmi blíže se obíratí již proto, že ustanovení nař. č. 48.000/1894 nemluví o okresních neb obvodních lékařích, ale o lékařích obecních a obvodních.

Z toho, co uvedeno, vysvítá, že žal. úřad neporušil zákon, nepřiznal-li st-li jako substitutu obvodního lékaře zvláštní náhradu cestovního a stravného, a nezbylo než zamítnouti stížnosti pro bezdůvodnost.

Č. 14.029.

Š k o l s t v í . — Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í : * Učitel veřejné školy národní, který nastoupil vojenskou službu presenční prvého dne v měsíci, nemá nárok na polovinu měsíčního platu podle § 4 zákona č. 279/1934 Sb. o započítání vojenské služby v některých služebních poměrech.

(Nález z 22. prosince 1937 č. 2983/36-4.)

V ě c : František F. v Duchcově (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze ze 4. března 1936 o přiznání platu podle § 4 zákona č. 279/1934 Sb.

V ý r o k : Stížnost se zamítá.

D ů v o d y : Zem. škol. rada v Praze výměrem ze 6. prosince 1935 nevyhověla žádosti stěžujícího si učitele o poukázání požitků za prvou polovici měsíce října proto, »že podle § 4 zákona č. 279/1934 Sb. stát-

nímu zaměstnanci povolanému k vojenské službě presenční přísluší v měsíci, ve kterém nastoupí vojenskou službu presenční, za dny do nastoupení této služby polovina měsíčního platu. Vzhledem k tomu, že do 1. října 1935, kdy st-l tuto službu nastoupil, není tu žádného takového dne, nepřisluší mu žádný doplatek».

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad st-lovu odvolání z tohoto výměru z jeho důvodů.

Stížnost podanou na toto rozhodnutí neuznal soud důvodnou.

Na sporu před žal. úřadem byla otázka, má-li učitel veřejné školy národní, který nastoupil vojenskou službu presenční prvého dne v měsíci, nárok na polovinu měsíčního platu ve smyslu ustanovení § 4 zákona z 19. prosince 1934 č. 279 Sb. či nikoli. Žal. úřad zodpověděl tuto otázku záporně, vycházející z názoru, že uvedené ustanovení, které poskytuje polovinu měsíčního platu »za dny do nastoupení vojenské služby«, vylučuje touto svou disposicí z uvedeného nároku osoby v učitelství, které nastoupily vojenskou službu prvého dne v měsíci, ježto není u nich v měsíci tom žádného dne do nastoupení vojenské služby. Stížnost naproti tomu má zato, že uvedený předpis poskytuje nárok na polovinu měsíčního platu každému učiteli veřejné školy národní, který nastoupil vojenskou službu presenční během měsíce, a že proto nelze nárok ten odpírati ani učitel, nastoupivšímu presenční službu vojenskou prvého dne v měsíci. Nss nedal stanovisku stížnosti za pravdu.

Podle § 4 ve spojení s § 10 zákona č. 279/1934 Sb. přísluší osobě v učitelství, jejíž platové poměry jsou upraveny podle učit. zákona č. 104/1926 Sb., povolané k vojenské službě presenční, v měsíci, ve kterém nastoupí vojenskou službu presenční, za dny do nastoupení této služby polovina měsíčního platu; ode dne opětného nastoupení civilní služby až do konce měsíce přísluší mu za každý den jedna třetina měsíčního platu. Je sice pravda, že nastoupením vojenské služby »v měsíci« lze rozuměti podle obvyčejného významu slov nastoupení služby v každý den a tedy i v prvý den měsíce, leč nelze přehlédnouti, že podle dalšího znění uvedeného místa zákona je státnímu zaměstnanci (učiteli veřejné školy národní) vyplatiti polovinu měsíčního platu jen »za dny do nastoupení této služby« (t. j. presenční služby vojenské). Mluví-li zákonodárce o »dnech v měsíci do nastoupení vojenské služby presenční«, vyjadřuje po názoru soudu jasně a zřetelně, že to mohou býti toliko dny, které předcházejí dnu nástupu presenční služby vojenské v tomto měsíci, tedy dny ztrávené učitelem v dosavadní jeho službě a contrario služby vojenské. Z toho plyne, že polovina měsíčního platu jest úplatou za dny výkonu činné služby učitelství. Předpokládá tedy uvedený předpis, že učitel veřejné školy národní v měsíci, ve kterém nastoupil presenční službu vojenskou, konal také činnou službu učitelství. Správnosti tohoto výkladu nasvědčují znění pravidla druhé věty cit. § 4, podle něhož náleží učiteli při návratu z vojenské služby presenční pro zbytek měsíce za každý den činné služby učitelství jedna třetina měsíčního platu. I toto pravidlo honoruje tedy skutečnou službu

civilní a liší se od pravidla věty první jen způsobem odměny; podle tohoto se určuje odměna paušálem, u onoho se odměna vyměřuje podle dnů skutečné služby civilní.

Právě podaný výklad pravidla první věty cit. zák. předpisu dochází potvrzení i ve sněmovních materiálech k zákonu č. 279/1934 Sb. Ve zprávě branného a rozpočtového výboru poslanecké sněmovny k vlád. návrhu zákona o započítání vojenské služby v některých služebních poměrech (tisk P. S. 2784 z r. 1934) se totiž na str. 3 k § 4 praví: »Aby ustanovení o tom, že zaměstnanci povolánému k vojenské službě presenční přísluší v měsíci nastoupení do této služby za dny až do tohoto nastoupení polovina měsíčního platu, nebylo dotčeným zaměstnancům na škodu, bude třeba, aby se min. obrany postaralo o to, aby nástupní termíny nebyly položeny na druhou polovinu měsíce.« Tato zmínka o škodě, která by zaměstnance mohla stihnouti povoláním k vojenské službě presenční až v druhé polovici měsíce, by neměla smyslu, kdyby nebylo vůbec příčinného vztahu mezi paušálním půlměsíčním platem podle § 4 cit. zákona a konáním civilní služby v měsíci nastoupení vojenské služby presenční, neboť škodou tu mohla býti míněna právě jen skutečnost, že by se za službu civilní, konanou ještě po polovině měsíce, nedostalo veřejnému zaměstnanci, povolánému k vojenské službě presenční teprve v druhé polovině měsíce, žádného honorování.

St-1 nastoupil, jak nesporno, jako učitel veřejné školy národní presenční službu vojenskou 1. října 1935 a neměl proto podle toho, co bylo nahoře doloženo, stíhatelný nárok na výplatu poloviny měsíčního platu učitelského za měsíc říjen 1935, neboť v tomto měsíci činné služby učitelské vůbec ani jeden den nekonal. Popřel-li žal. úřad nárok ten, neporušil zákon a bylo proto stížnost, tvrdící opak, zamítnouti.

Č. 14.030.

Policejní věci: Popírá-li obviněný v obraně proti trestnímu příkazu (§ 62 pol. tr. řádu č. 65.000/1909), že se dopustil přestupku kladeného mu za vinu, musí pol. trestní soud, který vydal onen trestní příkaz, naříditi a konati ústní líčení, jako by trestní příkaz ani nebyl vydán.

(Nález z 22. prosince 1937 č. 3573/35-4.)

Prejudikatura: Boh. A 11.803/35.

Věc: Michal O. v Buzince proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 16. března 1935 o policejním přestupku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

Důvody: Trestním příkazem okr. úřadu v Košicích jako policejního trestního soudu I. stolice z 20. srpna 1934 byl st-1 uložen za přestupek čl. 3 odst. 2 zákona č. 125/1927 Sb. peněžitý trest 20 Kč proto, že 27. května 1934 vyměnil přivítací slovenský nápis za text dvojazyčný.